

۱۶ تموز ۱۹۴۶

یار آیدم عت

کتاب ناهیه های من

تفصیلاتی مکتوبی افودم . بیدک فیلاً سنا حاصل

و عا اینم که سنده که توفیق نصیب بقا کونزد سید ایلله
 فارس عمیرک نهانیه قدر فزار فالسم آرد . محسوده که حکم
 یاجید . فیاب نطق سکره توبکم که سزک کی عالی و هیدانه
 بر دست مالکم . [سز بده بیخند سز قضا به سز هدا سور
 و نقد ایره سم . حسابین یار لاده بر طرز ده کونزده طاقمه
 الی رفیق سز بیخند سز دیورسم] سزک بقا فارک محسند بو یا سز
 ار لایق فزار لای مافی بو یوس سز جناب هه آس جهانه عزیز
 مشویه بالاده باز دینم کی بو ایستل سز انوعه قایل دکل آلم
 انورد رسم نالوک سز ناهیه من
 صوب کونزده بو بد سزده نه قدر مشویه الیم باعزده و اخور

انواعه . جهان آسکی . اذروم کی شد کونزده دبه
 باز رسم . هیچ خوب الا سز . بیخند بقا کونزده که
 اناسی انوعه قایل . دبل ایله توفیق ایره سم . حروفه
 ها ایره سم ایستل سزده هجم سزده بیخند سز کونزده سوز
 مافی صحنه و خاصیه دکم ال کریم لایک کونزده
 ایره سم . ناهیه من :

طعام

TDV İSAM Kütüphanesi Arşivi No YİE. 507

و ایضا، نه قدر مضمون و ایضا جاملی به آرده کرده
کنت باقی ناهیه کلمه تکلمه و کلمی که آنه فتنه محو فتنه
جاملی به این وقت بخارده ننه اینت سطر کنه سوند
محمی نکره ایتم اینی زاندر، اینی کنه سوند سنه
سنی این اوقات بگو بر ندر زانک ایضا نه خورامکله
اولی قبوله نیتاریم

بال احوه باز بوسکت بول آمده فوخلان شکس
الو بوسکت ایضا بر سولدر بول آمده حور اشتر
بولو نکره ایتم - بوادی بولامادند فخر برده نیک
انکی هیز قدره نیکو نه مانم و - استوارده مضمون
نیکو نه مانم نیکو نه مانم بال بایا - وصااتا - بو آمده
بش کوندر که هالده بو آمده بر مملووات ایندی نکره

فایده مانم هم
بوده صوبت کفایه سنه فوخلووات ایندی عجب لفظا بیا
مانم
ناجیه کلمه مبناده لیس به املم بوفد - بانه ایکی سید -

الایم نظام کلم بوجدی طوبی فخره یا نهمکو بوف و سوند
عظمی ایناده مضمون فوخلووات ایندی سید
همه دار کرده آرا ایلم بوند سینه یا زندهم فخر
بازیم و طفقیم اقدیر جاملی بوفه سولدر بر ای الایم
نظام کلمه عینی لسی ایله سوری آغاچه دکتورده

اعمال الی ایندی ایضا - بو ایکی براده نالی الایم
الرفیع بو طاله الایم کوزوم آیمه کیه کیم
لجیا به یوشیه اوزوم کوند - مکلنی باز بوسکت
ایلم فخره کاده زحمت الایم دیه دوشونیم . لاله
صلواته به نه دجه سوندیم بیلر

ایلمی مانم عابد الایم فسخی اتموم، انه اسکر سوله ایلمی
مانم به حال الایم کلموت و شریه داخل الایم شو
نقله زکر اختیاره ایلمی دکلمی برده بوند احوه

ایلمی
ناجیه کلمه سکر اوفیه باز نهم که بعضی عفته مانم اوفیه اینی